Po ostatnim sprawdzianie

Nie będą krzywdzić ani szkodzić

> Panowanie nad światem przypadło w udziale Panu naszemu i Pomazańcowi jego i królować będzie na wieki wieków – Obj. 11:15.

Gdy tysiącletnie królestwo Chrystusa przywróci ludzkość do doskonałości utraconej w Edenie, „wypuszczony zostanie szatan z więzienia swego i wyjdzie, by zwieść narody, które są na czterech krańcach ziemi” (Obj. 20:7-8). To będzie egzamin końcowy dla odrodzonego świata. Biblia niewiele mówi o charakterze tej ostatniej próby, jednak można wyciągnąć pewne wnioski z historii przejścia narodu Izraelskiego przez Morze Czerwone, przypowieści opisanej w Mat. 25:31-46, z proroctwa Izaj. 22 oraz Obj. 20. Niewiele mamy również napisane o Królestwie Bożym, jakie nastanie później.

Boża obietnica dana Abrahamowi kończy się słowami: „I w potomstwie twoim wszystkie narody ziemi będą się błogosławić” (1 Moj. 22:18, RVIC). Niebieskim nasieniem Abrahama będzie Chrystus i Jego wierny Kościół. Mamy również obietnicę, że Bóg i Chrystus „panować będą na wieki wieków” (Obj. 22:5). Ludzie nie tylko będą błogosławieni z nieba, ale będą również błogosławić się nawzajem, krocząc po drodze świętej. Taki był plan Boży już od samego początku.

Egipt i inne narody zostaną wystawione na hańbę, po czym przyjdą do ziemskiego narodu Izraelskiego:

> „Zbawienie Izraela w Panu, zbawienie wieczne, nie będziecie zawstydzeni ani nie doznacie hańby na wieki wieków” (Izaj. 45:17). „Nie będą krzywdzić ani szkodzić na całej mojej świętej górze, bo ziemia będzie pełna poznania Pana jakby wód, które wypełniają morze” (Izaj. 11:9).

Nauka z czasów wyjścia

Jeden z dwóch najdłuższych biblijnych opisów znajduje się w 2 Moj. 7:14-15:22. Zgodnie z tym obrazem, Mojżesz przychodzi do Egiptu aby objąć go dziesięcioma plagami, obrazującymi pierwsze przyjście Chrystusa i zło, jakie miało miejsce w czasie całego Wieku Ewangelii. Następnie, Izraelici opuszczają Egipt i przez trzy dni pozostają poza władzą faraona, dopóki nie dochodzą do morza. Wskazuje to na przejście świata do tysiącletniego królestwa Chrystusa, w którym Szatan będzie związany. Krótki czas, na jaki Szatan zostanie rozwiązany oraz jego zakończenie, pokazany jest w epizodzie przejścia Izraelitów przez morze, w którym tonie faraon i jego wojska.

Pierwotnym celem wyjścia Izraela z Egiptu było: „Wypuść lud mój, aby mi służył na pustyni” (2 Moj. 7:16). Ten cel został następnie skonkretyzowany: „Chcemy odbyć trzydniową wędrówkę na pustynię [dosłownie: „po pustyni”, niekoniecznie „na pustynię”] i złożyć ofiarę Panu, Bogu naszemu, tak jak nam powiedział” (2 Moj. 8:27). W końcu zaś, „powiódł Mojżesz Izraela od Morza Czerwonego i wyszli na pustynię Szur. Wędrowali trzy dni po pustyni (…)” (2 Moj. 15:22) [zapis rozdziału 15:22c „a nie znaleźli wody” rozpoczyna nowy zestaw doświadczeń i jest właściwym początkiem wersetu 23]. W ten obrazowy sposób mamy pokazane, że Boży plan dla człowieka osiągnie swój skutek „w wiekach przyszłych”.

Święto Przaśników trwało siedem dni. W pierwszy i ostatni dzień miało być zwołane święte zgromadzenie. Pierwszy dzień może przedstawiać zapowiedź zmartwychwstania świata i radości, jaka będzie z tym związana. Trzy dni drogi do morza, dzień na przejście przez wodę oraz trzy kolejne dni doprowadzają nas do drugiego świętego zgromadzenia, przedstawiającego radość ludzkości przez całą wieczność (2 Moj. 12:15-16).

W czasie Tysiąclecia, „gdy pobudują domy, zamieszkają w nich, gdy zasadzą winnice, będą spożywać ich plony” (Izaj. 65:21). Możemy przyjąć uzasadnione założenie, że budowanie i sadzenie roślin zajmie ludzkości całą wieczność.

> „I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mozołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły” (Obj. 21:4).

Potwierdzają to słowa

> „A jako ostatni wróg zniszczona będzie śmierć” (1 Kor. 15:26).

Ponieważ wiemy, co nastąpi po Armagedonie, a nawet po rozwiązaniu Szatana „na krótki czas”, powinniśmy pocieszać się nawzajem tą perspektywą, głosząc słowa pokoju całemu światu.

Redakcja